

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Februárius' 10-dikén, 1852.

B é t s.

Ő Ts. [K. Felsőge méltóztatott, Mgs Makfalvai Dó'sa Jó'sef Urat, Kir. Tanácsost, Udv. Titoknokot és az Erdélyi Kir. Udv. Cancelláriánál a' Protocolum Directorát tulajdon, kérésére, tsaknem 57 esztendei folyvást buzgósággal és haszonnal vitt szolgálatja után, ilendő penzióval, érdemlett nyugodalomra botsájtani, egyszersmind pedig illy sok esztendeig minden ditsérettel viselt szolgálatjáért kegyelmes tetszését eránta kinyilatkoztatni.

B e l g a O r s z á g.

A' belga Memorial szerint, az Igazgató szék Behr Urat az egyesült Statusokhoz szándékozik küldeni azért, hogy az azon Statusokkal való kereskedési égybeköttetést minélelőbb ismét helyreállítsa.

A' Genti Tanács Jan. 18-kán tartott ülésében a' Királyhoz Biztosságot küldött, azon kéréssel, hogy Ő Felsőge a' Várost a' jelen megszállott állapotból szabadítaná fel, és Stéven Úrnak szabadságát adná vissza. — A' Messenger de Gand Jan. 18 és 19-kén ismét kimaradt, mivel magát vizsgálatnak alá adni nem akarja.

A' Brüsszeli Courrier Jan. 23-kán jelenti: — Azt mondják, hogy az igaz-

gatószék Londonból hivatalos tudósításokat kapott, mellyek a' békesség tractatusai módosítása felől való ajánlásokat foglalják magokban. — A' Király, General Despréz-vel, seregünk fő tiszti karja fejével minden nap különösen beszélget. Tudni való, hogy a' Fővezérséget a' Király magánál tartja, és a' Despréz-vel való gyakori beszélgetés tárgya nem egyéb, mint a' sereg állapotjáról tett hiradásnak és annak meg vizsgálása, hogy a' Hollandiától lejendő megtámadtatás esetében, mit tévők legyenek. Felesleg való dollog mondani is — hogy midőn a' Hollandiával ne talán meg történhető háborúról beszélünk, a' megtámadást mindenkor Hollandiától kell várni. — Mi, haszonnal, tsak így folytathatunk még most háborút, és tsak ezen az úton juthatunk el oda, hogy azután meg támadólag is hadakozhassunk.

Az Emancipation (Brüsszeli Újság) szerint Jan. 23-kán érkezett meg Brüsszselbe a' belga várak lerontását végképpen elhatározott, és közönséges meg elégedést nyert Végzés.

General Niellon a' két Flandria vezére vádoltatik, hogy Genti Városát szükségtelenül helyezettette megszállás állapotjába, és hogy a' Messenger de Gand nevű Újság szerkesztetőjét

igazságtalanul tétette fogságba. Ezen közönséges interesséjü vádak alól ötet a' külső Minister, a' Követek Kamarájában Jan. 25-kán gyült számos hallgatók előtt így menti. „Úgy gondolom, hogy sem felesleg való sem törvénytelen dolognak nem tartja a' Kamara, ha rendkívül való környüállások között valamely város megszállás állapotjába helyeztetetik, annyival inkább, ha az e'féle rendszabást még az ellenség közel léte, vagy valami nevezetes katonai dolog is szükségessé teszi. Minekelötte én a' Ministeriumba léptem volna, a' Constitutio kihirdetettése után Antverpia mindjárt megszállás állapotjába tevődött, a' nélkül, hogy annak vagy a' Congressusban, vagy azon kívül valaki ellene mondott volna. Gen. Niellon, kinek a' két Flandriában való katonai főhatalom éppen azon időpontban adódott által, midön az ellenségeskedéseknek ismétleni elkezdődése közelgetett, a' múlt esztendő October 20 és 21-dik napjain küldött hozzám két levelet, mellyek által ö engemet, az Igazgatószeknek az, azon tartományokban lévő ellenségei munkás törekedése felöl tudósított, azt mondván, hogy ö azon békételenkedöktöl semmit sem fél, mert ö hatalmas azokat egy intésevel semmivé tenni. Több litkos társaságok lételéről is tudott, és tudósított ö engemet. Azt is közlé továbbá velem a' nevezett General, hogy a' katonai tanáts, mellyet nem régen tartatott, Gent városának megszállás állapotjában való tételét egyező akarattal ítélte mulhatatlan szükségesnek. En ötet, első feleletemben ezen jegyzéssel hatalmaztam meg arra, „hogy ha talán további rendszabásokra is volna szükség, ö (Niellon) azoknak tzelerányossága felöl maga fejélöl is ítelhet.“ Más nap reggel, azon tanátskozásról tudósítottam,

melly a' minden féle nemü katonák vezéreiböl, a' Királyi fő ügyvédböl 's a' tartomány kormányozójából állott, és a' mellynek következesében tevődött a' város Oct. 22-kén megszállás állapotjába. Az én ajánlásomra a' Király paratolatöt ad ki, mellyben a' General Niellon tselekedete helybehagyódik. Mert ítéletem szerént, az említett megszállás állapotjában való helyeztetést Királyi rendelkezésnek kellett megerösíteni, és olyan karba kellett ezen rendszabást tenni, mellyben az, ministeri felelet alatt legyen. En a' tsászari rendelés 55 tzikkelye szerént, mindég abban az értelemben voltam, hogy azzal a' jussal csak valami nagyon sürgető vszedelemben lehetne élni, és hogy a'hoz Királyi rendelés kívántatnék meg, — a' pedig nekem soha eszem ágában sem volt, hogy azt mint valamely fegyvert, tetszése szerént lehetne használni valakinek. A' Constitutio 158-dik tzikkelyét maga a' Congressus is ebben az értelemben vette. Midön nékem ugyan akkor, azt vetette volna egy tag szememre, „hogy így megfosztjuk az Igazgatószeket, azon jusstól, mellyel az valamely helyet megszállás állapotúnak nyilatkozthat ki.“ a' gyülés azt felelé, hogy ezen kivétel esetéről nintsen szó. A' had folytatás jussát a' 68-dik tzikkely a' Királynak adja. Ugyan azért, a' megszállás állapotjában való helyeztetés, egy óltalmazólag folyó háborúban, nem olyan mulhatatlan szükséges rendszabás e', melly természet szerént tartozik azon hatalomhoz, mellynél a' had folytatás jussa van. A' Királyi rendelést én is aláírtam. — Azon instructiók, mellyeket én, a' Királyi rendelés kiadásával éppen egy időben adék General Niellonnak, — úgy tartom, — hogy az ellenem tett vádakát meg fogják tzafolni. Azt ajánlám ugyan is neki, hogy

a' mennyire lehet igyekezzék azon, hogy ezen rendszabás által a' lakosok élébbeni állapotja, minél kevesebb változást szenvedjen.

A' *Messenger de Gand* szerkesztője fogságba estének híre Jan. 16-dikán érkezik hozzám. Gen. Niellonhoz küldött feleletemben, azon az okon való sajnálkozásomat jelentém, melly a' megértett erőszabásra adott alkalmatosságot. Tudván azt, hogy a' megszállás-állapotját már minden tsak úgy nézi, mint formát; azt hittem, hogy a' Generált, ezen neki adott hatalommal való élésre valami igen fontos oknak kellett indítani. Minthogy a' vádat nem tudtam, annak tulajdonságáról sem lehetett ítélnem; — de nem esmeretlen dolog az Urak előtt General Niellonnak magamérséklése; a' miről öt Dec. 25 ki darabjában maga a' *Messenger de Gand* is ditsérte: A' mi engemet illet, nekem, valami különös érzésből, mellyet talán nem igazi finom érzésnek lehetne nevezni, gondolatomban sem volt, hogy én azt az újságot üldözsem, ellenben mindég azt mondtam, hogy hadd beszélje, a' mit akar, szabadon, — noha rángalmazásainak tárgya leginkább én valék. — Most már a' *Gendebien* Ur kérdéseire megyek által, és nagyon örülök azon, hogy az azokra való feleletet egészen a' mai napig halasztottam. Én, mint barátja a' közönséges szabadságnak semmi előleges rendszabásokat nem kedvellek, — de azt nem tudom magammal elhítenni, hogy General Niellon, ha tsak nagy veszedelemtől nem kell tartani, megtapodná, és akadályoztatná azt a' szabadságot, mellyért ő olly tüzesen harczolt, és a' mellyre hogy eljuthassunk, ő velünk olly hathatósan munkálkodott. Nem tsalalkoztam még, mikor azt hittem; hogy neki, a' könyvek vizsgálá-

sa (Censura) behozása; nem vólt szándéka. A' Genti történetek előadásában, és a' felforgó rendszabásokról való első tudósításban, azt nyilatkoztatja ki General Niellon, hogy a' könyvek vizsgálása behozása neki sem a' Jan. 17-kén költ rendelésében nem vólt, sem arról soha nem gondolkodott, — hogy a' Genti Ujságok azután éppen azon módon adódhattak ki, mint azelőtt, — hogy ő a' szerkesztőknek tsak nevét, rangját, és lakhelyét kívánja tudni. Éppen tegnap érkezett hozzám Gen. Niellonnak, a' következő foglalatú rendelése: „Minthogy én minden hamis magyarázatokat kerülni akarok, és minthogy nekem, a' Censura behozása soha izéalom nem vólt, hanem tsak azt igyekszem eltávoztatni, hogy a' napiírások költött nevek alatt ki ne jöjjenek, ezennel meghagyom: 1-ör, hogy minden napi és havi írásokat lehet, mint eddig, ezután is nyomtatni és kiosztogatni, az alatt az egyetlen egy feltétel alatt, hogy azoknak kiadójok, neveket és lakhelyeket a' várigazgatójánál jelentsék. 2-ör, A' Státus bátorsága ellen való bűnökben, már azokat akár a' könyvnyomtatás akár valami más mód okozta, ezután is a' katonai törvényszék fog ítéletet hozni. Gent. Jan. 22-kén 1852.“ — Ezek azok a' dolgok, mellyek megtörténtek. Ha a' Kamara ezen nyilatkoztatásokkal meg nem elégszik, én kész vagyok, tsak hogy különös Biztosok előtt, a' mondotakat törvényes írásokkal is bebizonyítani. Most tsak azt mondhatom, hogy, az Orániai Hrgnek olyan próclamatiói kerengenek, mellyekben a' Tiszteknek rangi előmozdittatások és kereszttek, a' közkatonáknak pedig nagy zsóldok ígértetnek, és a' mellyek azt akarják a' tisztekkel elhítenni, hogy azok, a' Békesség kötés után Belgiumban rangjo-

kat, a' fizetéseket el vesztik, a' midőn ők Hollandiában mind azok felől bizonyosok lehetnek. Így beszélt ő, 's aláírással is megerősített Felszólításokat a' kaszárnnyák falain minden nap lehet olvasni. A' katonák nyilvánosságosan hívódnak meg az elszökésre, és ezért már sokan fogságba is estek. A' Hollandusok olyan hirt is terjesztettek el, mintha a' Conferentzia az Orániai Hírgyet tette volna Belgiumnak kormányozójává, Leopóldnak pedig vissza kell menni Londonba; — sőt a' mi több nem szégyenltek a' Belga törvényszékeknek azt a' tudósítást tenni; hogy a' mondott híreket hozó posta, G e n t e n ment keresztül. Ezekből Uraim! egy katonai fő tiszt, kire a' betsület és élet szerentséltetése alatt bizodik valami fontos hivatal, valami öszve esküvésnek a' kiütés pontján való létéről nagyon könnyen gondolkozhatott. Éppen abban az időben próbáltak puska port is vinni a' városba. A' vámnál két hordók tartóztatódtak fel, — a' tisztviselők meg vesztegetésében is tétettek lépések. A' szekeres ember, az által vevő neve felől meg kérdeződván tagadá hogy ő azt esmerné, és azt mondá, hogy ő a' puska porral a' Várkormányozójához van útasítva. Oda vezeték tehát, — de az út közben szerentsésen elszökött. Mind ezeknek így voltát, hiteles irások bizonyítják. Ha a' Kamara, mind ezek sem állvan ellent, azt látja, hogy a' fel tett kárhoztatásnak és vádnak még van helye, mind ez hárúljon arra a' Ministerre, ki a' General Niellon rend szabásai mellett mindenkor helyt áll. — De szemre hányást nem érdemel az a' Generális, a' ki éppen olyan engedelmes mint vitéz, a' kire fontos, de egyszersmind veszedelmes hivatal van bízva. — Ezután Robeulx, de Haerne, Osy, és

G e n d e b i e n Urak beszéltek, nyilván ki jelentvén, hogy ők a' Ministertől adott felvilágosítással egy általjában nintsenek megelégedve G e n d e b i e n Ur aztjavallá, hogy a' Búróban az ezen tárgyatt illető irások mind mutatójának be; hogy azokból meg lehessék itélni, ha lehet e' valami jól épült ajánlást feltenni: — mert az Országnak jelen állapotja még most azt meg nem engedi. Destouvelies Ur éppen ebben az értelemben volt, 's még ezen kívül azt is sürgette, hogy a' Gentben lakó katonai Auditornak, ezen dolgok felől adott híradása terjesztessék elő és a' Steven Úron elkövetett bánás a' meg itélés végett tüstént a' Kamara elébe tétessék. Az utolsó javallat ellen a' külső Minister tüzesen protestált. Az ilyen kívánság, úgy mond, minden just és hatalmat kétségbe hoz. Örülök, az alkalmatosságon mellyel imé nyilván kimondhatom, hogy Niellonnal meg kell éreztetni azt, hogy néki ezen Kamarában óltalmozója van, és lesz mind addig, mig magát; a' törvények által ki tett korlátok között tartja. — A' megszállás állapotja a' had folytatása jussának következése, — és annak idejében meg fogom mutatni, hogy katonai törvény szék a' jelen törvény adó hatalomról helybe hagyatott jussát semmi részben sem hágtá által. Steven Ur vagy polgári, vagy katonai itélő szék elébe fog állani és jussa szerént, a' fog azon kérdésekben itéletet hozni, a' mellyekről való határozás a' Kamarát semmi esetre sem illeti. Ekkor a' Vitatásoknak a' G e n d e b i e n javallatjának elfogadásával végeket szakadt.

A' Belga Courrier jelenti: Erőségeink felől hozott végzések következtében, a' Monsi, Marienburgi és Philippeville: váraknak le kell

rontatni. Frantzia Országnak szüntelen való kívánsága volt a' két utolsóinak meghagyása. Hogy Frantzia Országnak ezen kívánsága, mivel elégittezt ki, nem tudjuk, — hanem azt reményljük, hogy a' meg maradt belga várak a' Belgák Királyának hatalmába tökéletesen által fognak adatni.

Quetelet és Smits Uraknak leg újabb Statistikájok szerint, Belga Országnak, a' mint a' 24 tzikkelyek megállapították, 4064,209 lákosai vagynak.

N a g y B r i t a n n i a .

Londonból Jan. 21-kén: Az új Pairek nevezése felől úgy látszik hogy még nagy bizonytalanság uralkodik. Már egy egész hete, hogy Gróf Grey Brightonból a' Királytól vissza jött, még is az annál tett látogatása következtéséről Barátnak egy szót se szóllott. Annyi bizonyos, hogy a' mennyi személyek ajánltattak a' Királynak a' Paireségra, de a' kiket Ő Felsege el nem fogadott, éppen annyin vetették vissza a' Gróf Greytől tett megkínálást is. Némellyek bizonyos kütfölkől azt állítják, hogy a' Ministerium és a' Wharncliffe (ki a' mérséklettebb oppositio feje) pártja kéz alatt úgy beszélgettek volna, „hogy sok Paireket nevezni ki felesleg való dolog, mivel a' módosított rendszabások által menetele szinte bizonyos.“ A' Parlamenti vitatások majd megmutatják, mennyiben változott a' tagok vélekedése. Ha tsakugyan igaz az, hogy a' Wharncliffe pártja a' Ministeriummal minden költsönös áldozattételekben megegyezett, annak következtése bizonyosan meg fog tetszeni, a' mikor osztán Gróf Grey ment lesz azon kedvetlenségtől, hogy az Aristocratiát, a' Paireknek a' Constitutio el-

len való kinevezése által az Ország szemé láttára tegye semmivé.

Azon egyesség, mellyre Anglia, a' rabszolgákkal való kereskedés eránt Frantzia Országgal lépett, a' következő módon terjesztetett a' Parlament elébe: „A' Nagy Britanniai és Frantzia Udvarok, hathatósabbakká kívánván tenni azon eszközöket, mellyek amaz, a' rabszolgákkal való kereskedés nevezete alatt esmeretes és gyalázatos kereskedés elnyomására nézve ez ideig használtattak, jónak látták, ezen hasznos tzelnak elérése végett, egyességre lépni, és e' végre teljes hatalommal Lord Granville és Gróf Sebastiani ruháztatnak fei. 1-ső tzikk. A' költsönös megmotózás, a' két nemzet hajóinak szélén, de tsak az alább nevezendő vizeken belől eshetik meg. a) Afrikának napnyugoti oldalán egészen, a' Verd fokánál kezdve, délfelé az Aequatortól 10 gradusig. b) A' Madagaskár szigete körül, ezen Szigettől minden felé 20 tengeri mértföldig c) A' Cuba szigete partjaitól ugyan annyi távolságig. d) Eppen úgy a' Portorico szigettől is. e) Mint szintén Braziliától. Azonban természetes dolog, hogy az olyan gyanús hajó, mellyet a' kerülők meglátnak, és a' kijelelt 20 mértföldön belől vettek üzöbe, ezen határon kívül is megmotóztathatik, ha az, a' nélkül, hogy szem elöl elvesztődött volna, a' partoktól nagyobb távolságra érődött utól. 2-or A' két nemzetek közzül valamellyiknek Kereskedő hajóit a' nevezett vizeken, tsak azon hadi hajók motóztathatják meg, mellyeknek fejek a' hajósseregnél Kapitányi vagy legalább Hadnagyi rangal birnak. 3-or Az ekképpen meghatalmazott hajók számán, minden esztendőben különösen kell megegyezni. Nem szükség, hogy ez a' szám, mindenik Nemzetnél egyenlő le-

gyon, tsak hogy egyik két annyi kerülő hajókkal soha se birjon, mint a' másik. 4-szer A' hajók és az azokon lévő fő vezérek neveit mindenik egyező nemzet tartozik a' másikkal közleni 's minden, ezen részben történő változásokról költsönösen hirt mondani. 5 ór Ollyan instructiókat kell készíteni, melyeket a' két kormányszék a' kerülő hajókra nézve, költsönösen el fogadhat, a' melly kerülő hajóknak, ha a' köz haszon úgy hozza magával, egy mást költsönösen Segíteni kötelességek lesz. A' költsönös motózásra meghatalmazott hadi hajóknak mindenik Igazgatószék különös ok-levelet adjon. 6-or Ha valamely kerülő hajó, valami gyanús kereskedő hajót vett üzöbe, és azt elérte, a' parantsoló tiszt, minekelőtte a' motózáshoz kezdene, tartozik a' kereskedő hajó Kapitányjának megmutatni azon parantsolatot, melly néki a' motózásra just ad, 's abban az esetben, ha ez a' hajó papirosait rendeseknek, 's a' bánás módját törvényesnek megesmeri, a' hajó könyvébe az be írja, hogy a' motózás, tsak a' parantsolat szerént ment véghez. Ezen formálítások után, a' hajók útjokat folytathatják. 7-szer Ha az elfogott hajók a' rab-szolgákkal való kereskedést valósággal üzték, vagy gyanúsok, hogy ezen gyalázatos kereskedésre vagynak felkészítve, — azok a' rajtok lévő minden emberekkel azon Nemzet törvényhatóságának adódnak által, a' mellyhez tartoznak. — A' kiket kétségkívül az illető Országban virágzó törvények szerént lehetne megitélni. 8-szor A' két nemzet hadi hajóira, a' motózás juss semmi esetre sem terjedki Mindenik Kormány-szék tulajdon jelt fog adni az ollyan kerülő hajókra, mellyeket ezen jussal ruházott fel, és, ezen jelt, az ezen jussal nem biró hajók között egynek

sem kell tudtára adni. 9-szer Az egyes-ségre lépett felek, más tengeri hatalmasságokat is meg fognak hívni, hogy ezen egyezésnek minél előbb legyenek részesei. 10-er. A' jelen egyezésnek helybe kell hagyódnia, és a' helybe hagyást egy hónap alatt vagy ha lehet; előbb is kikell tserélni. Költ Párisban Nov. 50-dikán 1851. Granville, Sebastiani Horáce.

A' Parlament két házaiban Jan. 26-kán nevezetes dolgokról volt tanátskozás. Lord Aberdeen a' felső házban, a' belga dolgot hozta fel. — A' Ministeriumnak Hollandia eránt való magaviseletét kárhoztatta, 's beszédét azon javallattal végezte, hogy a' Királyhoz készítették fel-írás, mellyben jelentődjék ki, hogy a' belga Tractátusban az Anglia interesséjével; és a' korona betsületével egyenes ellenkezésben lévő kötések foglaltatnak. Mellyre nézve a' Háznak Ö Felségéhez intézett kérése egy ollyan parantsolat kiadására tzelez, melly szükséges arra, hogy a' Tractátusnak kérdésben lévő tizikkelyei az Ö Felsége koronája betsületével, az Ország igaz Interesséjével, és az Ö Felsége természeti 's hiv szövetségésének jussai-val jobb egyett értésbe tétessenek. Hrg Wellington is így itélt. Gróf Grey pedig és Lord Gode rich ellenkezőképpen, — és szerentséשב kimenetellel, mert a' dolog voksolásra menvén, az említett javallat 152 voksal, 95 ellen vissza vettetett.

Midön Perceval Ur az alsó házban azt ajánlaná, hogy az egész Országban közönséges böjt nap hji rdettetnék, hosszú beszédében azt akarta megmutatni, millyen nagy szükség van, az Isten haragjának a' megbánás munkái által való engesztelésére akkor, midön a' társaságot, annak vég-

képpen való elosztatása veszedelme fenyegeti.

A' Király a' Bristoli és Nottinghami bünösökre hozott hialalos szententziát, azoknak egész életekre terjedő számkivetéssé változtatta.

Frantzia Ország.

A' Moniteur (Jan. 31-kén), hogy némellyeknek az Európai dolgok folyásáról való balvélekedéseket megzáfolja 's azon hibás magyarázatokon, melyeket sokan a' törvényes határozások körül tesznek, igazítást tegyen, a' következő levelet közli, melly Londonban Jan. 28-kán íródott. „A' Nov. 15-ki Tractatus helybehagyásai Frantzia Országnak és Angliának meghatalmazottjai és a' Belgák Királya között Jan. 31-kén fognak kiteréltetni. Ha szinte ez a' még hátra lévő három Fejedelmek között ugyan azon napon meg nem esik is, abból éppen nem kell azt a' következést húzni, hogy azok Angliától és Frantzia Országtól külön fognak válni. A' honnan senkinek sints jussa, azt a' halasztást, mellyet Ausztria, Burkus és Orosz Országok közt láthatunk, úgy tekinteni, mint a' helybehagyásnak nem akarását, — sőt inkább nem ok nélkül hiszszük azt, hogy ezen halasztás felelet, mellynél fogva legkisebb kétségünk sem lehet arról, hogy az megrövidítődik. A' mi azokat a' háborúról való álmódzásokat illeti, melyekben sokan kívánják az említett halogatás okát keresni, mint bizonyost, úgy állíthatjuk, hogy a' hatalmasságok között való költsönös sérelemre semmi ok nintsen. Azon fogadásoktól, mellyeket két Kabinétok egymásnak tettek semmit nem függve, olyan valóságos tselekedetek is oltalmazzák a' közös bizodalmat, mellyek minden embernek szemé-

bé tünhetnek. Egy része az Orosz seregeknek már meggy Lengyel országból, vissza Orosz Ország kébelébe; Ausztria, rendkívül szedett katonák alá való lovait, valamint egyéb szükségtelen hadi készületeit is naponként adogatja él. A' Burkus a' minap öszve húzott seregeit, ismét kezdi szellyel rendelgetni, — 's minden tudja, hogy a' Párisban lévő idegen követek, az ő kormányzóktól mindnyájan különösen meg vagynak arra hatalmazva, hogy a' közönséges lefegyverkezést azonnal munkába vegyék, mihelyt a' 15-kén Novemberi Tractatus helybe hagyásai kiteréltetnek. Az Olasz Országi dolgokra nézve is közül akarattól fogják a' Kabinétek azt tselekedni, hogy a' követések lakosainak tett ígéretek okvetetlen és szentül telyesíttessenek, — és bátran reménylhetjük, hogy ezen ígéretek telyesítése mindenek érdekességének eleget fog tenni.“ Ezen egyszeres felvilágosításokból tehát lehet látni, hogy a' környül állások olyanok, a' mint azon nyilatkoztatásoktól lehet várni, mellyeket Angliában az első Minister és Frantzia Országban a' Tanács előlölője a' békesség fenntartására és a' helybe hagyások kiterelésére nézve, az illető Országok Kamarájiban ugyan azon napon, az az Jan. 27-kén nyilván tettek.

Párisból Febr. 5-káról Kurír által jött tudósítás szerint, egy új Öszveesküvés fedeztetett fel, melly Háróly volt Frantzia Király felekezetéből, Republicanusokból, és Napoleonistákból állott. Tzéljok ezen öszveesküdteknek a' volt, hogy Febr. 1-ső és 2-dika közt éjtszaka a' mostani Kormányzókat megbuktassák; de próbatételek semmivé tététt. Kétszázötvennél többen fogattak el a' revolucionálisok közül, 's

Febr. 2-kan teljes tsendesség volt az egész városban.

M a g y a r O r s z á g.

E l e g y e s D o l g o k.

Az idő járása a' folyó Februáriusban folyvást lágy, ködös és esőző lévén, az egészségre nézve igen ártalmas volt. Ennek tulajdonithatni talám, hogy a' járvány nyavalyák sok helyen erősebben kezdenek pusztítani.

Prágában az ottani Febr. 5-kén kiadatott Újság szerént Febr. 2-kától 3-káig 90-nen betegedtek meg, kik közül 17-ten meggyógyultak és 40-en meghaltak. Febr. 4-kéig, ismét 73-an betegedtek meg; 54-en kigyógyultak, és 15-ten meghaltak. — Oszvesen eddig Prágában a' choleraában megbetegültek száma 2622; a' kigyógyultaké 1171; a' megholtaké 1118, és, még 333-an orvoslás alatt vagynak.

Erdélyben, Kolosváron a' járvány epeveszély annyira alább hagyott, hogy Jan. 24-kén már tsak egy személy betegedett meg, ketten kigyógyultak. Jan. 25 és 26-kan senki sem betegedett meg, sem ki nem gyógyult, sem a' régiebb betegek közül meg nem halt. — Jan. 27-kén, egy betegedett meg. — Eddig: mindössze az itt megbetegedettek száma 506; kigyógyult 412; meghalt 92, beteg még 2.

Bétsben. Febr. 6-kan déltől fogva Febr. 9 kén délig járvány epeveszélyben tsak 2 ember betegedett meg; ketten kigyógyultak; senki sem halt meg; és orvoslás alatt még 3-an vannak.

Egerből, Febr. 1-ső napján. A' közelebbi múlt hónap vége felé tartatott itten Ersekí Eger városának Tiszti Építő Széke; a' mellyben Tekint. Naimajer János Tábla Bíró Úr a' Bíró-ságról és minden egyéb városi Hivatalról lemondván; azon öt Tanátsbeliek közül, kiket a' Méltos. Uraság a' Bírói Hivatalra cándidált, az egész közönség egy hangon Tekint. Csépany János Senátor és Tábla Bíró Urat választotta. A' ki ez előtt is már nagy megelégedéssel viselvén ezen városban a' Bírói Hivaltal nemtsak az egész város által ezennel újra 's örömmel elfogadtatott, hanem a' Méltóságos Földes Uraságnak Képviselői által is nyilván az egész Gyülekezet előtt kinyilatkoztatott. A' belső Tanátsbanlett megüresedés Nemes Csepesányi Antal Város Inspectorá által a' többség akaratjából töltesett be. A' Nép Szószóllóságot Bajzáth Jó'sef Úr letévén, helyette Stancl Jó'sef Óratsináló választatott.

A' Pénz folyamát Februárius' 9-dikén,
közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 85 7/16

Az 1820-béli sorsosok: — —

Az 1821-béli hasonlók: 120 3/4

Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 46 4/5 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek 1102 1/2 for. ton Conv. Pénzhen.

Szerkesztető és Kiadó. Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomató.: Nemes Haykul. Antal. (Obere-Bäcker-Strasse Nro. 755.)